

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Silendum est magis in deuotis temporibus & festiuitatibus. XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

734
curæ, aut fraternæ necessitatis commissione, quædam otiosi
verba vel superflua, per fragilitatem coguntur admittere, quan-
to minus qui nullo tenentur vinculo solicitudinis alienæ?

28. Communiter silere magis indigemus, quam loqui.

Communiter omnes plus indigemus silere quam loqui: &
verè pauci sunt, qui ad loquendum tam tardi sunt, ut vio-
lentia indigant. E contrario vero, multa violentia opus habe-
mus, ut raro vel pauca loquamur. Nam loqui & fabulari secun-
dum naturam est, sed silere, contra carnem, quæ exterioribus &
secularibus pasci delectatur rumoribus. Potest tamen fieri, ut
hominis sepe contrarium sit loqui, & maximè cum intrinsecus
visitatur & compungitur, atque amore aut terrore eruditur, ne
tantam gratiam per negligentiam amittat.

29. Defectus consolationis, spiritualis unde veniat.

Vbi multa
verba, ibi
egestas.

Hinc etiam potest esse signum, quod parvam habemus interi-
orem consolationem; quia tam facilè & frequenter queri-
mus exteriorē. Et ideo non meremur diuinam accipere, quia
libenter admittimus humanam & caducā, quam oporteret nos
potius fastidire. Quam si perfectè & perseveranter non valet
quis abiicere, studeat saltem paulatim ad altiora & meliora
transire.

30. Silendum est magis in deuotis temporibus & festiuitatibus.

Bene deceret religiosum, quibusdam deuotis temporibus an-
ni, sicut in adventu Domini & in quadragesima, & quibus-
dam aliis diebus, scilicet sextis feriis, abstinere se a colloquio,
quanto strictius possit. Insuper arripienda esse: maior custodia
cordis & oris pariter in vigiliis, & magnis festiuitatibus San-
ctorum; quatenus debita reverentia & digna (quantum status
suum permiserit) præparatus ad festa ventura, mereretur in die
sancto sanctissimum dominici corporis & sanguinis sacramen-
tum, desiderio magno gaudioque sincero suscipere.

31. De communione.

Conuenit enim illo præcipue die, quo Christum sacra-
mentiter suscepimus a hospitium cordis nostri, sacratori nos
insistere custodie, & saltem unum letum diem cum ipso due-
re, qui multis diebus & horis ab eius amplexu distrahimur. Non
esset nimis mirum, si tunc anima deuota cum eo esset tota, quâ-
do & ipse non dimidiatus, sed totus ad eam venire dignatus
est Christus.

31. Cont.

